

Sygn. akt II CSK 393/15

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa M. B.
przeciwko P. [...] w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 stycznia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 12 lutego 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 65, 353¹, art. 805 i 815 § 1 k.c. oraz art. 278 § 1, art. 232 zdanie drugie, art. 316 § 1 i art. 382 k.p.c. - w różnych układach i powiązaniach.

Wniosek o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił potrzebą wykładni wymienionych wyżej przepisów jako - jego zdaniem - budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Potrzeba wykładni, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., występuje wtedy, gdy w odniesieniu do określonych przepisów brak jednolitej lub utrwalonej judykatury albo gdy przyjęta w orzecnictwie wykładnia jest kontrowersyjna. Skarżący powinien przytoczyć argumenty przemawiające za ujednoliceniem lub zmianą dotychczasowej wykładni.

Jeżeli zaś skarżący powołuje się na przewidzianą także w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. rozbieżność w orzecnictwie sądów, powinien przedstawić występujące w judykaturze różne interpretacje określonych przepisów na tle zbliżonych stanów faktycznych (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2015 r., V CSK 353/14).

Wniosek powoda powołujący się na art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie spełnia żadnego z wskazanych wymagań dotyczących przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, określonych w tym przepisie.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania.

I.n